

[Grünbaum.]

forlaget, men sagde jeg, vi lytter gerne til erhvervene. Det har jeg også sagt her i dag fra talerstolen. Vi vil gerne være med til at drøfte, om der er andre muligheder for at klare disse problemer.

Så vil jeg gerne sige til sidst, at også for mig og for mit parti er det afgørende, at vi bevarer de gunstige afskrivningsregler som dansk erhvervsliv har. Vi vil endda gerne være med til eventuelt at forbedre dem. Vi mener, det er væsentligt for udviklingen i det danske erhvervsliv og for beskæftigelsen, at der er gunstige afskrivningsregler, og netop derfor — det har jeg også forsøgt at sige i mandags, og jeg vil også gerne sige det her — netop derfor skal erhvervslivet og erhvervenes organisationer passe på, for der kan oparbejdes en stemning i den danske befolkning, der siger: nu er det slut! Vi vil overhovedet ikke være med til den slags ting! Det mener jeg kan være farligt. Jeg vil også gerne medgive at man måske ikke rigtig i befolkningen forstår, hvad afskrivningsreglerne dækker, men her er der ikke tale om fornemmelser, om fejlfortolkninger osv., overhovedet ikke. Der er tale om helt konkret, at befolkningen kan se, at man kan nedbringe sin skat med et betydeligt større beløb end det, man indskyder. Det var det, hr. Stetter var inde på, og det var det, hr. Flygaard var inde på, og der var allerede antydninger af andre måder at løse det på. Det har jeg da noteret med opmærksomhed, og så kan vi snakke videre om det i udvalget.

Glistrup (FP):

For oppositionen i dette ting er det normalt utilfredsstillende at blive mødt med: ja men det er noget, som vi har sluttet aftale om med de andre forligspartnere i den majoriseringsblok på 90 mandater, der nu findes i dette ting, og som gennemfører den elendige lovgivning, der præger disse måneder.

Derfor vil jeg takke finansministeren for, at han i dette tilfælde fik fastslået, hvor ansvaret skal placeres. Der er tale om en ren, uforfalsket vare fra venstre, Danmarks liberale parti. Og derfor er det naturligt at gå til venstres ordfører, hr. Enggaard, der skar ind til marven og sagde: baggrunden for dette forslag er, at når tilstandene føles urimelige, må man ændre lovreglerne. Det

er en betragtningstype, men det er ikke en betragtningstype, der er værdig for folket, for man skal netop ikke hense til, hvordan tilstanden føles, men hvordan den er. Vi bærer de gyldne kæder for at tage stilling til realiteterne og ikke for at ligge på maven for, hvordan tilstandene nu føles på den ene eller på den anden måde, og det kan ikke nytte noget, når man skal lovgive, at pejle efter eventuel forargelse her i dette land, for summen af forargelse er nu engang konstant, nemlig bestemt af, at frokostaviserne udkommer i 982 numre hvert år, i skudår i 985 numre, og derfor hjælper det ikke noget som helst, at hr. Enggaard ønsker at lovgive ud fra, hvordan forargelsen er, for den bliver ved med at komme, nemlig med det antal numre hvert evige eneste år.

Mens hr. Enggaard således tog sig af det mentalhygiejniske, må man da erkende, at hr. Ømann kom væsentlig nærmere ind på det realøkonomiske, og han beskrev det efter hans formening unaturlige system, at folk selv kan bestemme, hvilket statstilskud de vil have via afskrivningsregler og andre fradragsregler. Det ville hr. Ømann i god pagt med sit partis ideologi løse ved at lave selektiv kreditgivning. Men det løser jo ikke det problem, det løses kun på én eneste måde, nemlig ved at afskaffe indkomstskattesystemet, for selv om vi havde selektiv kreditgivning og bevillinger i finansudvalget — og jeg slår 5 kors for mig for at få det — havde vi stadig et indkomstskattesystem, der vil virke på den måde, som hr. Ømann beskrev. Vi kan kun få det væk ved at afskaffe indkomstskatten, og derfor er uligheden i vort beskatningssystem, som hr. Grünbaum beskrev, også kun løselig på én måde: afskaf indkomstskattesystemet, ellers bevarer vi uligheden.

Enggaard (V):

Jeg skal ikke gå langt ind i den argumentation, som hr. Glistrup udfoldede for et øjeblik siden. Han lagde ganske andre ting i mine ord end det, som jeg havde givet udtryk for, og jeg skal derfor gentage, at hovedsynspunktet fra venstres side er, at det er væsentligt at bevare gode afskrivningsregler for erhvervene, og at de enkeltheder, som kommer frem fra tid til anden, og som giver anledning til, at man fra større og større kredse har sat spørgsmålstegn ved af-